

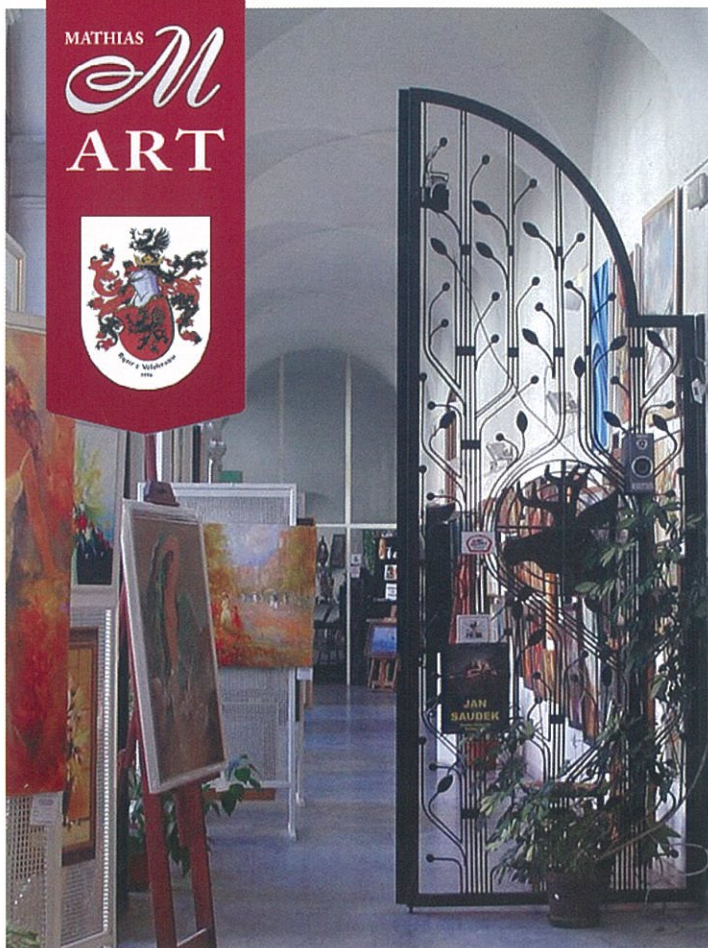
GALERIE
MINAŘÍK

MATHIAS
M
ART

GALERIE MATHIAS JOSEFSKÁ 1, BRNO

prodejní galerie děl žijících i nežijících umělců

Renomovaný malíř Josef Minařík, absolvent vysoké školy výtvarného zaměření, patří k oněm významným českým krajinářům, pro které je rodná krajina okolí Ronova nad Doubravou a Heřmaně trvalým inspiračním zdrojem.

Ve výběru námětů a tvůrčích podnětů navazuje tak vědomě na umělecký odkaz Antonína Chittussiho (1847–1891), ronovského rodáka a Jindřicha Pruchu (1886–1914), který maloval v nedaleké Běstvěni v Železných horách. Často oživuje krajinu i drobnými stavbami, které mapují umělecký itinerář slavného barokního architekta Giovanniho Santiniho Aichela, který v této krajině tvořil své sakrální stavby. Tvarová oblast, utlumená magická barevnost, vyvážená kompozice a poutavý výběr námětů vytváří často až surrealistickou malířovu představu o géniu loci nejen této krajiny, ale i povšechné symbolice české krajiny. V dnešní zvěti různých malířských „-ismů“, patří obrazy Josefa Minaříka do tvůrčí sféry figurativního umění.

PhDr. A. Bunny Král, CSc., historik umění

(in: *Who's who in Europe, London-Paris-Bruxelles*, vydává EU roč. 1999, *Best of Europe 1995, 2000 osobností Evropy*, gold print, vyd. EDB, Ed, Bruxelles)

Něco myšlenek z mého rukopisu připravované mé monografie o mém uměleckém životě:

...A když jsem se opět vydal do Arabských Emirátů v r. 2013, tedy po mnoha letech, Ras Al Khaimah, Dubai, Omanu Maskatu, opět jsem si uvědomil, že zkrátka naše t.z. moderní doba neuznává „Tradicionalismus“, jakéhokoliv ražení, nýbrž jako povrchně oceňuje přínos umělce v jakýchsi formálních inovacích bezduchých a bezřemeslných, tedy náhodných fantasmagoriích. Dnešní modernismus bývá charakterizován jako jakýsi HEROISMUS od-

vážně experimentujícího umělce, který tímto přístupem neustále riskuje a zároveň popírá tradiční styly a vzory minulosti. Takže umělec, který naopak tvrdošijně a zodpovědně lpí na tradici a to již jakoby svým dílem přinášel oběti se z převládajících tendencí soudobé povrchní výtvarné kultury vyčleňuje. Většina kulturní veřejnosti totiž mívá celkem KROTKÝ VKUS – SPIŠ NEVKUS, a proto takoví t.z. moderní umění snadno a ochotně přijímá. Tak se většinou utváří profil provinčního umění.

Pokud se svým vyhraněným postojem, duševní aristokracií solitéra téměř staromilského umělce vymiká, tak bychom spíše tento postoj mohli nazvat „Heroickým“...

U nás prý není cenzura! A co to je, když za mnou přijde do Galerie velmi zkušený novinář, vyslechne mě, dá několik otázek, prohlédne vydané texty, katalogy o mé životní umělecké práci a sdělí na závěr: *Tak o tomhle nemůžu nic psát, to je zbytečné. To přijde do Prahy a tam to zmačkají a hodí do koše. Psát o umění citovém, o přátelství, o etických a estetických hodnotách, o morálce a hlavně o hodnotovém měřítku v umění v dnešní době, to mi nikdo v redakci nepustí do novin.* Dále řekl: *Když znásilníte redaktorku televizního vysílání NOVA, tak se o Vás bude psát palcovými titulky ve všech novinách jako o malíři, jak mohl tak klesnout a tak se lidé dovědí o Vaší životní citové cestě, o Vašich stovkách výstav doma i v cizině. Dnes se musí psát tak, aby to mělo úder, ránu a překvapení. Čím větší agrese tím líp. A to nebyl první novinář, který mě požádal. Tito lidé jsou slušní a vzdělaní, ví o co v této tak bolestně zkoušené zemi jde, ale neviditelné direkce nadřazených jim dávají pokyn, kam až mohou..*

Často uvažuji o smyslu umění v dnešní době a nelze to vyjádřit líp, než to již vyjádřil Eugene Delacroix (1798-1863) jako jeden z prvních moderních ctitelů ORIENTU, divadla a vypravěčů dramatických událostí ze současnosti i minulosti.

Umění nelze oddělit od života: nemůže-li se podřítit objektivním zákonům, pak nemůže být ani forma uzavřená, definitivní, absolutní. Proto byl a je každý velký umělec minulostí i přítomností autentický mimo stanovené normy a koncepce jenom tehdy, jestliže naslouchal vlastní „vnitřní nutnosti“. V úpadkových obdobích mají naději na přežití jen velmi nezávislí geniové. V těch dlouhých staletích zapomenutí krásy je průměrnost ještě mnohem fádňější, než ve chvílích, kdy se zdá, že může každý těžit z jednoduchého a pravdivého stylu, jenž visí ve vzduchu. Tehdy začnou bezvýrazní umělci přehánět nadsázky tvůrců nadějnějších, což vede k banalitě násobené přepjatostí. Dělalí ze sebe primitivy na úrovni umělců tvořících před obdobím rozkvětu. Předstírá jí že pohrdají DOKONALOSTÍ, JEŽ JE PŘIROZENÝM VRCHOLEM VŠECH UMĚLECKÝCH DISCIPLÍN!

HOWGH, HOWGH (staré indiánské „Domluvil jsem.“)

Ps: Televize Art, 12. 11. 2014

PhDr. Bartlová, kunsthst.: „Distribuce umění je u nás na úrovni kriminálního vešláctví...“

Minařík Josef Mathias
malíř Železných hor